

HET WEL EN WEE VAN DE FAMILIE WILLEMSTEIN EN AANVERWANTEN
GENAAMD:

'T FILISTEINTJE

'T FILISTEINTJE

Redactie: Francine Kokkelink/Ineke van der Lee
Layout : Gerda de Visser/Tanja Stam

Hallo allemaal,

Vlug, vlug, vlug..... even voordat Francine op vakantie gaat worden wij (Gerda en Ineke) gebeld. Er moet nog een krant uitkomen anders loopt de volgende uitgave spaak. Inderdaad, even niet aan gedacht. Jullie zitten waarschijnlijk niet te wachten op een krant die uitkomt in november en wederom verschijnt in december.

Dus aan de slag. Nu is Gerda natuurlijk hoog en hoog zwanger. En ook bij deze vrouwvriendelijke redactie kennen wij de term zwangerschapsverlof. Vanaf deze plek wensen wij de familie de Visser een plezierige tijd.

Voor vakanties maken wij ook altijd tijd, al gaat Francine natuurlijk wel erg veel, maar oké, wij zijn ook de moeilijkste niet, bij de volgende Cao-onderhandelingen zullen we dit punt wel even bovenaan de agenda zetten. Jullie zien het, dit is echt commercieel denken geworden, deze krant.

Enfin, dit was even een kijkje achter de schermen van de uitgeverwereld, over tot de orde van de dag. Wat staat er allemaal in deze uitgave.....

Wederom een hernieuwde uitgave van de verjaardagkalender, men zegt dat 3 maal scheepsrecht is, laten we het hopen dat het waar is. Er zijn hier mensen die de maanden januari tot en met juli al uit hun hoofd kennen, die er zelfs van gaan dromen. Eng hè.

We hebben een verslag ontvangen van Siem, nou, onze complimenten, je ben de eerste man uit de familie die een dergelijke prestatie geleverd heeft. Klasse!! Er zijn verschillende mensen die ons van "Wist U Datjes" hebben voorzien, de pen is aangepakt en wordt weer doorgegeven, er is een tekening en een hele mooie kleurplaat. Dan hebben we nog een verslag van Bastiaan en Bianca, een verslag van Corry, eentje van Francis en eentje van Wilma, eentje van Tanja, en Corina heeft ons ook nog iets te melden. En als tweede man.....een verslag uit China van Dick van Santen. Jongens, geweldig. Enne....wat een globetrotters, in deze familie.

Al niet al heeft iedereen weer leuk meegewerkt, dus rest ons wederom niets anders dan jullie veel leesplezier te wensen.

Tot de volgende keer.

DE VERJAARDAGKALENDER

JANUARI

5-1993 Rutger Konijnenburg
12-1983 Willem Willemstein
15-1942 Bep Willemstein
27-1975 Bianca van Oorschot
27-1996 Astrid van der Lee
28-1971 Tanja Stam
30-1963 Connie Konijnenburg
31-1967 Willem B. Willemstein
31-1966 Mirjam Willemstein

FEBRUARI

5-1970 Gertjan Brouwer
7-1985 Willeke Willemstein
9-1965 Henry van Driel
19-1997 Cheyenne Willemstein
20-1956 Jan van Summeren
26-1974 Liliane Willemstein

MAART

12-1938 Jannie Willemstein
16-1972 Natasja den Hollander
17-1940 Truus den Hollander

APRIL

7-1973 Michel Willemstein
8-1987 Frank Konijnenburg
9-1992 Mike van Driel
13-1971 Paula Willemstein
14-1936 Gert Willemstein Sr
15-1992 Mark den Hollander
17-1973 Debby Achten
24-1964 Willem P. Willemstein
28-1984 Chris Willemstein

MEI

2-1943 Jaap Willemstein
7-1944 Jopie Willemstein
12-1959 Connie van Summeren
20-1994 Robbert van der Lee
21-1989 Rob van Summeren
22-1953 Aart Willemstein
23-1940 Jan den Hollander

JUNI

4-1968 Monique Willemstein
5-1988 John den Hollander
8-1957 Marijke Willemstein
11-1957 Dick van Santen
12-1969 Steve de Wolff
14-1971 Dickie den Hollander
25-1960 Bas Konijnenburg
28-1988 Ilse Willemstein

JULI

1-1963 Afke den Hollander
3-1977 Francisca Kokkelink
5-1971 Jolanda Willemstein
5-1965 Ineke van der Lee
17-1949 Sjanie Willemstein/
Francien Kokkelink
17-1957 Dick de Visser
19-1975 Wilma Elzerman

DE VERJAARDAGKALENDER

AUGUSTUS

3-1962 Montze Willemstein
4-1967 Carla van Driel
10-1994 Francis de Wolff
11-1968 René Stam
25-1995 Bryan Stam
26-1996 Jo-An de Wolff
31-1972 Bastiaan Elzerman

SEPTEMBER

1-1972 Corina Kokkelink
4-1958 Wim Willemstein Gzn
4-1961 Gerda de Visser
14-1961 Peter Bosland
17-1935 Alie Willemstein
18-1989 Ashwin van Santen
22-1971 Stefaan Ouwerkerk

OKTOBER

8-1957 Meta van Santen
9-1948 Ria Willemstein
19-1955 Rens Willemstein
21-1963 Ronald van der Lee
22-1987 Cora Willemstein
25-1958 Simon den Hollander

EEN DEZER

MAANDEN JARIG???????

VAN HARTE GEFELICITEERD!!!!

NOVEMBER

1-1989 Matthijs Willemstein
11-1978 Francis Elzerman/
Janet Elzerman
16-1994 Samantha de Visser
19-1992 Nadia Willemstein

DECEMBER

3-1986 Linda den Hollander
8-1994 Yaela Willemstein
12-1980 Tonnie Elzerman
23-1963 Gerrit Willemstein
24-1973 Corry Elzerman
26-1970 Wiliam Willemstein
27-1941 Dick Willemstein
30-1944 Cees Willemstein
31-1991 Kim van Summeren

TROUWDATA

SEPTEMBER:

3 september 1994

Wim en Mirjam

OKTOBER:

8 oktober 1963

Cees en Jopie

10 oktober 1957

Gert en Alie 40 jaar!

DECEMBER:

10 december 1982

Wim en Montse

24 december 1982

Bas en Connie

DEURNE.

Zoals sommige al weten van jullie ben ik aangenomen op een hippisch school in deurne.

Deze opleiding gaat het meest over paarden en wat er bij komt.

Voor deze opleiding geven elk jaar 300 leerlingen zich voor op, maar er kunnen maar 125 leerlingen aangenomen worden dus er is hier voor een selectie.

Voor deze selectie moet je 25 dagen stage lopen op een bedrijf dat hun goed keuren, en 1 selectie dag daar volgen.

Ik heb voorstage gelopen op een manege in Ridderkerk samen met nog 2 andere kinderen waar van eentje ook is aangenomen.

Ik moest van s'ochtends half acht tot s'middags half zes stage lopen, en dit moest je in je vrij tijd doe.

Toen ik die dagen had voldaan moest ik een boekje opsturen wat ik ook elke dag bij moest houden van het werk dat ik moest doen.

En mij stage begeleidster moest ook formulieren opsturen hoe wij ons werk deden en of wij capaciteiten hebben om verder te gaan in de paarden sport.

En toen kwam de selectie dag in deurne, ik ben daar samen met liliane en janet en izzy het paard van liliane die ik hier voor mocht gebruiken daarna toe geweest.

We moesten s'ochtends heel vroeg weg want we moesten om negen uur in deurne zijn en het was 2 uur rijden.

Toen we daar aan kwamen brachten we Izzy naar stal en kregen wij een toespraak wat er die dag ging gebeuren.

Het eerste wat we moesten doen was monsteren, dit is dat je met het paard aan de hand gaat rennen en dat de jury (leraren) dan goed kan zien of het paard mooie gangen heeft.

Hier na moesten we gaan rijden op het paard.

We moesten rondje gaan rijden in draf stap en galop en de twee leraren schreven op of je het goed deed of slecht dit duurde een uur.

Na het rijden mochten we gaan eten en na het eten moest ik gaan springen, dit ging niet zo goed als het dressuur rijden van s' morgens Izzy houd niet zo van springen en ze zetten de hindernis ook gelijk heel erg hoog en dit hadden wij nog nooit gesprongen.

Na het springen kreeg ik een gesprek met een leraar en hij vroeg mij waarom ik deze opleiding wilde gaan doen en andere dergelijke dingen.

Na het gesprek moest ik toetsen gaan doen want het is niet allen maar paardrijden je moet ook gewoon nog naar school.

Na de toetsen mocht ik naar huis het was toen vijf uur

en ik kreeg over een week te horen of ik er door hen was.

Precies een week later kreeg ik het te horen dat ik er door hen was en dat ik mocht beginnen met de opleiding.

De opleiding duurt drie jaar waar van je elk jaar een half jaar naar school gaat en een half jaar stage loopt op een bedrijf in nederland maar je mag ook naar het buitenland hier voor je mag het zelf dus weten.

Op drie september ben ik drie dagen in deurne geweest voor kennismaking dagen dit was heel leuk maar wel anders dan kennismaking dagen op een andere school.

Je heb op school heel veel regels, je moet s'ochtends om zes uur je paard eten geven uitmesten borstelen en je stal netjes maken hier voor krijg je een cijfer haal je hier voor een onvoldoende ben je al gezakt en moet je het jaar gewoon over doen.

Je moet om acht uur aan tafel zitten voor het ontbijt in je uniform de school heeft ook een eigen uniform je moet een bruine rij broek met een beige blouse en een groen rij jasje

aan dus je begrijp wel het is best wel streng.

Ook ben je daar intern, op het terrein zit een internaat waar je slaapt.

Voor dat je, je paard s'ochtends gaat doen moet je zorgen dat je kamer netjes is en je bed opgeschud is.

Dus het is er strenger dan thuis.

Ik loop nu stage waar ik al zes weken me bezig bent in ridderkerk.

Het is het zelfde bedrijf als mij voorstage.

Ik krijg elke dag privé les met me paard L. Silithy deze heb ik van ome dick gehad voor me te nemen naar deurne, waar ik heel erg blij me bent.

Ik loop zes dagen in de week stage van half 8 s'ochtend tot s'middags half zes en rij dag drie en soms vier paarden per dag en ik geef lessen aan kinderen en ook aan oudere.

soms heb ik avond dienst en dit duur tot half elf s'avond, ik loop ook 55 uur stage in de week.

Ik moet ook elke dag bij houden wat ik gedaan hebt en ik moet 17 verslagen maken voor dat ik in febuarie naar school gaat.

En als ik naar school gaat ben ik allen in het weekend thuis dus ik ben me daar voor al aan het voorbereiden want zoal sommige weten is dit niet mij sterke kant.

Ik wil liliane nog bedanken voor het brengen naar deurne met de selectie dagen en ome dick voor L. Silithy.

Francis en L.Silithy.

I.P.V.
Kaarten

Cyprus. Paphos 14-10-1997.

Goede morgen (kalimera) lezers van de familiekrant.
Dinsdag gum v.m. schrijven wij u onze vakantie
problemen, zoals wat voor weer is het, wat doen we aan
hoe lang liggen we aan het strand, waar gaan we wat
dinken, wat doen we vanavond aan, en waar gaan we
eten, u ziet een scala van problemen.

maar goed alle gekheid op een stukje.

Het is hier heerlijk iedere dag $\pm$ 30 dus dat
houden we wel even vol hoor. We rusten lekker
uit en wandelen veel.

Hebben al verschillende (oude) bekende ontmoet en
wieken zondag met onze neus in de Verjaardags
taart van Bambos onze speciale vriend, met nog
4 Hollanders en een groep Cyprioten hebben we
een hele gezellige avond (nacht) gehad, en ja zo
leer je weer andere mensen kennen dus jullie
begrypen nog even en we horen er helemaal bij.
Het apts. is heel mooi met airco dus dat is wel fijn.
We hebben tussen ^{de} apts door uitzicht op zee.

Paul een oude bekende uit de vakantie juni 1995
met Jan, Wilenjan zorgt goed voor ons we kunnen
daar lekker eten en als het 's avond laat wordt, brengt
hij ons naar huis (een schatje dus). Nu gaan we
stoppen want vandaag gaan we een fere wandeling
maken in het Akamas een heel mooi natuur gebied.
en maken vandaag ook nog ~~even~~ een Safari boeken
natuurlijk met Bambos. Van Fihisteintjes dit was
het dan weer. Allemaal de groeten Merde werk
ze, en succes met de krant

Vanuit
een
Zonnig
Heerlijk
eiland.

P.s. Bens van Harte
wij nemen er een
BORREL op.

Sjannie
en

Francine

Dat vogels van zorgen over je
hoofd vliegen kan je niet ver-
hinderen.

○ Maar dat ze nesten bouwen in je
haar DAT kun je voorkomen.

(chinees gezegde)

樓

議

權

腕

運

金

V akantie, daar waren we wel aan toe
A ardig eindje rijden, dat wel
C anet plage, dat was onze bestemming
A an de Middelandse Zee (hollidiee)
N a de vermoeide rit kwamen we om 9.30 aan bij onze bungalow
T ent, ja bungalowtent, geheel verzorgd met bedden,
kookstel en tuinmeubelen
I n nog geen uur lagen we aan de zee
E én happy hour per dag was wel wat weinig

B ruin, ja dat waren we wel geworden
A rgel sur mer zaten we vlakbij, daar is Ursel de Geer wel
geweest
S lakken is een delicatessen, sjiek en met veel knoflooksaus
T ussen 10 uur 's avonds en 6 uur 's ochtends werd er niet
geslapen (wanneer dan wel?)
I deaal zo'n tennisbaan en zwembad op de camping, we moesten
toch in conditie blijven
A fscheidsfeest voor groep 1 ; koninginnedag! (onbeperkt
drinken)
A sociaal veel geluierd deze vakantie (ja, dat is zo)
N iet echt makkelijk dat Frans, maar we leerden heel wat deze
week

JETAIME

E indelijk rust, de luidruchtigen waren een nachtje naar Loret
de Mar
N atuurlijk

B arcelona gezien, in nog geen nacht
I ndrukwekkend, dat voetbal stadion
A ls dit een M was, Mistal daar hebben we veel last van gehad
N a de afwas en een potje kaarten, altijd even langs de disco
C oulliorre, romantisch stadje tussen de Voor Pyreneën, aan de
zee
A fscheidsfeest voor ons; Doei en Au Revoir.

Groetjes

Bianca en Bastiaan.

VOOR HET EERST KAMPEREN

Vrijdag 8 augustus was het dan zover, René, Tanja en Bryan gaan voor het eerst kamperen.

Moeders brengt ons weg met het busje (lijkt wel een volksverhuizing) maar van alle gemakken voorzien en dat moet ook wel met zo'n kleintje erbij.

Het weer zat mee, het was stralend (maar dat had ik er ook bij geboekt in januari) en in Zeeland is het weer meestal wel wat beter.

Toen we eenmaal onze spullen uitgepakt hadden had Bryan het al beregoed naar zijn zin op de "penking" en wilde niet meer naar huis.

We hadden alles bij de hand op 5 minuten lopen het strand, het zwembad, de winkel en de terrasjes.

Het kamperen op zich viel reuze mee en ideaal voor Bryan. Het was alleen jammer dat hij vrij gemakkelijk weg liep, dan riep hij een keer gedag en weg was ie, dus daar gingen we weer hup achteraan, dus als hij iets groter is gaat het allemaal iets makkelijker.

De twee weken waren zo voorbij, ik vond het altijd lang zat, maar dit keer hadden we er wel een weekje aan vast willen plakken, daarbij speelde het weer ook een grote rol natuurlijk, want we hebben niet een keer binnen gezeten.

We zaten buiten van het ontbijt tot het laatste borreltje op de avond.

We zijn dus tot nu toe zeer te spreken over kamperen op de "penking" en hebben al gelijk voor volgend jaar geboekt, alleen nu nog een caravan, want dit jaar hadden we hem geleend van Ron en volgend jaar gaat dat niet meer dus zoeken we nu nog een sleurhutje om dan mee weg te gaan, maar een plaatsje naar ons zin hebben we vast.

Hetzelfde weer als dit jaar zou natuurlijk geweldig zijn, maar iets minder mag ook wel, dan kunnen we kijken wat er allemaal nog meer te doen is op de camping, want daar was het nu te warm voor.

Maar "De Roompot" in Zeeland is echt aan te raden.

Ook voor visite is het net een leuke afstand, hè Corina (zij zijn namelijk twee keer geweest) gezellig hoor.

Dus zet maar vast in je agenda vanaf 7 aug.'98 zitten we er weer twee weken.

Dit was een verslag van onervaren, maar wel heel tevreden kampeerders.

Dus op naar de "penking"

Groetjes

René, Tanja en

Bryan!

WIST U DATJES

lekker even onderuit.....

Wist u dat: dit Filisteintje er qua tekst heel anders uitziet, dit klopt jullie hoeven niet naar de opticien te rennen, deze uitgave is met een ander programma gemaakt.

Wist u dat: de stomerij op Barendrecht precies weet wanneer Cees zijn kleinkinderen zijn geweest, opa zit namelijk altijd op het goede tijd op de goede plek, voor kleverige handjes, omvallende limonade, kleine opboeringen enz, enz.

Wist u dat: Cees geen "Wist u datjes" weet.

Wist u dat: Jo-An haar armpje weer uit het gips is, net voor dat ze op vakantie gingen mocht het gips eraf en haar armpje is weer lekker bruin geworden.

Wist u dat: Ashwin een enorme smakkerd, of eigenlijk glijer heeft gemaakt. Met zijn skateboard een stoepje af en dan een blokkerend wiel. Heel zijn gezicht opengeschaafd en een kapotte tong die zelfs gehecht moest worden.

Ashwin, iets voorzigtiger dan maar in de toekomst.

Wist u dat: Tonny een nieuwe baan heeft, een combinatie van werken en leren, van tegels verwerken weet hij zo meteen alles, altijd handig, zo'n jongen in de familie.

Wist u dat: het huis van Jan en Truus nog steeds geen andere vloer heeft dan een betonvloer. Het wil maar niet drogen en dat na zo'n augustus maand. Snap u het?

Wist u dat: de redactie van dit blad stoepkrijt heeft uitgedeeld aan de kleinkinderen van Jan en Truus. Wat zou je daar nou mee kunnen doen.

Wist u dat: Bryan alle vrouwen mevrouwen en alle mannen buurman noemt. Elke mannelijke klant die de kapsalon bezoekt wordt dan ook begroet met "Ha, buurman".

Wist u dat: Gert en Alie met kinderen en kleinkinderen 14 dagen naar Tenerife gaan. Dat is een leuke manier om je trouwdag te vieren en wij wensen jullie dan ook veel plezier en natuurlijk heel veel zon.

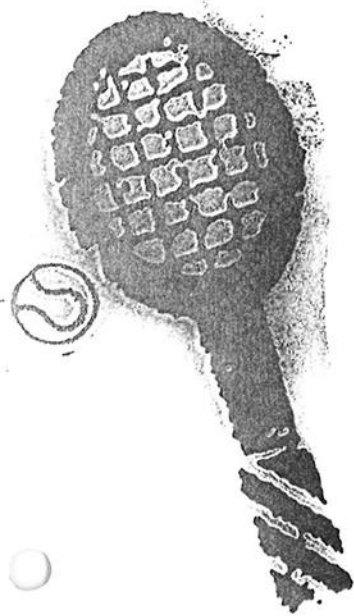

Wist u dat: de palen al bijna allemaal geslagen zijn van het nieuwe huis met toebehoren van Francine.

WIST U DATJES

- Wist u dat: Wim en Debby tegenwoordig een hele mooie tuin hebben. Ronald en Wim zijn even een paar zaterdagdagen aan het rauzen geweest en "het is hier fantaaaastisch". Er zijn wel een stuk of 6 hechtingen aan te pas gekomen. Palen slaan is een vak apart, hè Wim.
- Wist u dat: Wim de lessen die gegeven worden bij Eigen Huis en Tuin dan ook allemaal toegepast heeft, niet alleen de tuin maar ook de gehele bovenverdieping heeft een metermafose ondergaan.
- Wist u dat: Rens en Danny beiden promotie hebben gemaakt bij Albert Heijn? Van harte gefeliciteerd!
- Wist u dat: het leuk is als je spontaan naar radio 3 luistert en je opeens hoort dat Wim (Dick Zn.) uitgeroepen wordt tot BAAS VAN DE DAG!, ook jij van harte!
- Wist u dat: Er waarschijnlijk meer mensen waren die toen hun hart even sneller voelden kloppen. Er was er uiteindelijk maar 1 de gelukkige.
- Wist u dat: Wim dit zelf ook heel leuk vond en dat ons zelf nog meldt op een andere plek in dit blad.
- Wist u dat: Francine haar voorzitterschap van de jeugdcommissie overdraagt en ze misschien nu zelfs tijd krijgt om zelf te gaan tennissen.
- Wist u dat: Bryan graag in de beweegbare auto's op het dorp wil zitten alleen moet je er dan geen geld ingooien want dat is ENG, ENG, ENG!!!!
- Wist u dat: u van nu tot eind november tijd heeft om na te denken over een kerstgroet voor de volgende krant
- Wist u dat: ook Gerda geen "Wist u datjes" weet.
- Wist u dat: het de schuld van de Tor Lines is dat het huis van Corry en Erik nog niet klaar is, ze sturen Erik namelijk de hele wereld over.
- Wist u dat: Bryan graag met Oma mee wil in het vliegtuig en hij er bovendien van overtuigd is dat Oma in elk vliegtuig zit wat voorbij vliegt.
- Wist u dat: wij (de redactie) dat ook weleens denken.
- Wist u dat: Conny altijd tegen Frank en Rutger zegt als ze zitten te OUW.....REN, "zit niet zo te mierenziften", waarop Rutger een keer mieren constateerden en riep "geef de mierenzifter eens"!
- Wist u dat: Robbert, eerst geen prater, nu soms een beetje te loslippig is geworden. Voorbeeld; mij kleine piepie, papa hele hoge piepie. Te pas en te onpas wordt dit gemeld aan de overige Waddinxveense bewoners.

WIST U DAT?

Wim (van Dick en Bep) baas van de dag is geweest!!!

Jammer dat er geen baas van de week meer is, want dat was hij vast ook geworden.

Z'n zusjes wachten tot ze hiervoor opgegeven worden door hun personeel (ma??)

Ze zijn in ieder geval heel erg trots op hun grote broer!

Er bij Sisters hele leuke kadootjes te koop zijn met het oog op de komende feestdagen.

Jolanda binnen een half jaar benoemd is tot bestuurslid bij Berkman en Visser. Wel voor de personeelsvereniging maar toch, het is een begin.

Cleo (= pony van Liliane) aan d'r 2^e jeugd begonnen is sinds ze ontdekt heeft dat je stroomdraad ook kan gebruiken om te limbo-dansen.

Bep hier slapeloze nachten van heeft.

Ze nu weet hoe haar kinderen zich voelen nu Bep en Dick ook aan hun "revival" bezig zijn.

De huizen aan de Polkastraat aardig opschieten.

Dicky en Stefaan half november de sleutel krijgen en Jolanda half december (vrijwilligers om te helpen verhuizen?)

Francis aangenomen is voor de "paardenopleiding" in Deurne, en nu ook een beetje haar eigen paard heeft.

Janet het niet zo leuk vindt dat ze als toekomstig hoofdzuster oude mannetjes moet wassen.

Gertjan het dak op kan!!!

En wel bij Gouman in Heerjansdam. Gefeliciteerd met je nieuwe baan.

WIST U DATJES

Wist u dat:

Astrid een echt campingmens is. Hele dagen struinde ze in caravan en tent van medekampeerders en nam overal vandaan souveniertjes mee. Ronald en Ineke komen zo goed in hun spullen te zitten, ze hadden geen idee waar dat alles vandaan kwam.

Wist u dat:

Peter op zijn verjaardag een dagje ging zeilen, lekker relaxed op een bootje zitten leek hem heel wat. Dat er onderweg ook nog drenkelingen te redden waren was niet helemaal ingecalculeerd, maar de klus werd geklaard en al met al werd het nog een vermoeiend verjaardagsuitje.

Wist u dat:

het ondanks het feit dat de benzine veel duurder is geworden het toch niet zo handig is om daarop te bezuinigen. Het rijdt namelijk zo moeilijk met een lege tank. En het staat ook een beetje raar als je man je door Zundert moet slepen. Een dorp, hè, daar wordt gekletst. Mirjam weet het wel.

Wist u dat:

het ook niet zo makkelijk is om te liften in Zundert? Toch zat er niets anders op (of een half uur naar huis lopen, en weer terug) Mirjam had namelijk de hond opgesloten in een snikhete auto. (Sleutels erin laten zitten) Uiteindelijk werd Mirjam meegenomen omdat ze er niet als een doorsnee liftster uitzag, met name ook wat ouder. Is dat een compliment????

Wist u dat:

de liefde voor een kat door de maag gaat? Boezem wilde Wim en Mirjam bedanken omdat zij een paar nachtjes op ons bed mocht doorbrengen nadat Lallas, haar broer, ons verlaten had. Een bedankje van Boezem in de vorm van een muis met maden viel echter niet zo in de smaak.

Wist u dat:

Izzy, de hond van Wim en Mirjam, wel heel kort in een pensionnetje heeft gezeten? Wim en Mirjam gingen met vakantie en Izzy kon niet naar zijn vaste logeeradres. Een pensionnetje dan maar, alles geregeld, Izzy naar zijn hokje gebracht, afscheid genomen, papieren gegeven. Maar Izzy was niet goed ingeent, vonden zij. Om een lang verhaal kort te maken, Izzy weer uit zijn hokje, hond blij, jongens op de zaak ook, mochten zij een weekje voor Izzy zorgen.

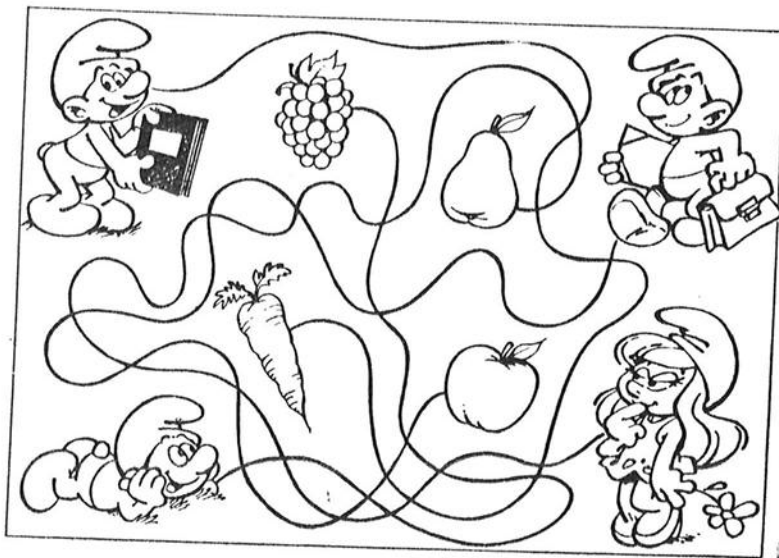
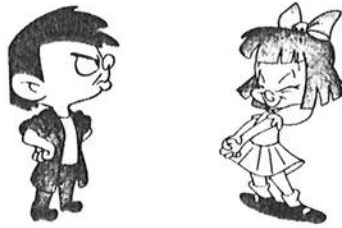
Wist u dat:

Paula geen "Wist u datjes" weet.

WIST U DATJES

- Wist u dat: een dure auto, zeg maar een erg dure auto, er ook mee kan stoppen. Ook aan het bezuinigen? In plaats van slepen kun je hem ook laten staan en een nieuwe laten sturen. Verschil moet er wezen.
- Wist u dat: er nou inmiddels zo veel mensen zijn die het niet weten dat we een groepsaanbieding "geheugentherapie" voorstellen.
- Wist u dat: ze nu echt op zijn.

WIM WILLEMSTEIN
BAAS VAN DE DAG
RADIO 3
D.D. 30.09.1997

STRATEGIE.. HOE WORD IK BAAS VAN DE DAG?

Veel mensen vragen mij.. "Wim hoe doe je dat nou", en "kan ik dat ook". Om de mensen een beetje een idee te geven zal ik kort omschrijven hoe ik mijn dag gewoonlijk doorbreng.

Ik begin de dag met mijn krant. Nee sorry, eerst moet ik nog iets belangrijks vertellen. De handelsgeest zit mij in het bloed. Mijn opa was een handelaar, mijn vader is een handelaar, een groot gedeelte van mijn familie is handelaar, en zelfs aangetrouwd zijn ze handelaar. Dat is toch wel een heel belangrijk gegeven.

Terug naar mijn krant dus. Nog wat trouwens, wat ook heel belangrijk is, is dat je door die handelsgeest een hoop zaken automatisch goed doet, je neemt het over van je vader en die had het weer van zijn vader etc.

Het krantje.. De sportpagina, daar ga ik toch wel als eerste naar toe. Een goede secretaresse is ook heel belangrijk, zij brengt mij mijn koffie. Zoals dat ook bij mijn vader gebeurde en die heeft dat weer van zijn vader, en ik denk dat dat bij een hoop familieleden er ook zo aan toe gaat. Dan is het intussen een uur of half twaalf en wordt het onderhand tijd om te gaan lunchen. Wat zeg ik nu, heb ik alleen nog maar de krant gelezen? Wat gaat zo'n dag toch snel zeg; ik zal vast en zeker ook wel een paar telefoontjes afgehandeld hebben.

Terug naar de lunch. Een huis naast de zaak was toch wel een voorwaarde, altijd belangrijk om voldoende tijd aan het vrouwtje te besteden, en wat is er beter dan een gezamenlijke lunch? Na de lunch is wat lichaamsbeweging ontzettend belangrijk. Daar hebben we een hond voor. Ik maak dan fijn een wandelingetje over het terrein met de hond, en kan gelijk inspecteren of mijn personeel wel hard genoeg werkt. Zie ik mensen stilstaan of praten, dan wordt dat gelijk beloond met overwerk. En natuurlijk eet ik dan

met ze mee, dat scheidt een band.

BORDJE

op het bureau van een ambtenaar:
'Maak me niet wakker als ik werk.'

Maar zover zijn we nog niet. Na mijn wandelingetje is het ongeveer een uur of half drie. Nog even naar kantoor, kijken of er nog wat gebeurd is, telefoon of zo, misschien heeft er iemand wat besteld en soms, heel soms heb ik ook wel eens een afspraak met iemand. Dan wordt het vanzelf drie uur: koffietijd. Gezellig even met het personeel koffiedrinken; goed voor sociale contacten. Als het dan erg druk is, komt het nog wel eens voor dat ik een ritje op de vrachtwagen mag maken. Als het tegenzit is dat 's-morgens, liever rijd ik natuurlijk in de middag, dan ben ik goed uitgeslapen.

Nou dan is het intussen 16.45 uur geworden, tijd om te stoppen. Of om gezellig te gaan eten met het personeel indien er overgewerkt wordt.

Zo brengt een baas van de dag, zijn dag door. Heel af en toe wordt er ook nog wel eens op zaterdag gewerkt, of is er een beursje, of moet er iets vroeger begonnen worden (gelukkig is de krant er al om 04.00 uur). Maar over het algemeen brengt een baas van de dag zijn dag zo door.

Dus wie er baas van de dag wil worden, volg mijn advies, en jullie komen er wel.

Was getekend,

De Baas van de Dag

Wim Willemstein

Zundert

PAARDEN

Het begon allemaal een paar maanden geleden. Francis had definitief besloten dat ze naar Deurne (de paardenopleiding) wilde en zich daar dan ook voor ingeschreven.

Toen kwam het grote dilemma, misschien wel naar Deurne maar geen paard. Toen kwam Francis een keer naar me toe of dat we een keertje rustig konden praten, ik schrok me rot en dat dat er iets ergs was gebeurd. Toen kwam het hoge woord eruit: "als ik naar Deurne mag, mag ik dan Izzy (mijn paard) meenemen"? Ja, leuk voor Francis, goed voor het paard, maar ja als Izzy mee gaat komt er bij mij niks meer van paardrijden. Moeilijk, moeilijk.

Je gaat toch verzinnen, ze heeft toch al die jaren mijn paarden verzorgd dus je wil toch wat terug doen, maar wat? Met Gertjan erover gehad, ja een paardje voor haarzelf, maar ja zoveel centjes heb ik nou ook weer niet. Toch maar een keertje met pa praten of dat hij misschien een keertje bij wil springen met een kleine donatie voor een goed doel. "Ga dan eerst maar eens kijken voor iets, dan kunnen we altijd nog wel zijn hoe het gaat". Oké op zoek naar een leuk paard.

Ondertussen had Francis al bericht gehad van Deurne dat ze aangenomen was en over 2 maanden begon school al. Op de selectiedag was Izzy meegeweest en Francis was helemaal in de veronderstelling dat Izzy ook meeging naar school. Ze wist dus niks van ons plan af.

Eindelijk via via en leuk paard gevonden. Toen Gertjan en ik gingen kijken was het toch niet helemaal wat ik zocht voor Francis, we hebben gelukkig een beetje dezelfde smaak wat paarden betreft en dat was hem gewoon niet. Op hetzelfde ogenblik zagen we allebei nog een ander paardekoppie. Dat was hem, dat was nou echt een paardje voor Francis. Lekker jong en fel maar ook erg lief en een echte kroeldoos. We moesten nog even wachten want pa & ma waren op vakantie en pa moest toch beslissen. Na 1½ week waren ze eindelijk terug en kon ik samen met pa gaan kijken. Pa vond het al snel best dus werd er snel beslist. Vrijdagavond zouden ze hem komen brengen, onze L. Silithy, we noemen hem gewoon Sil.

Op vrijdagavond wij naar de Middeldijk om een uur of zes, half zeven en Francis opgebeld. "Moet je niet werken dan, zei ze? Jawel, maar kom nou gewoon maar even. Maar waarom dan enz., enz.. Kom nou maar gewoon". Ze snapte er helemaal niks meer van tot dat er getoeterd werd en er een trailer voor de deur stopte. Toen begon het een klein beetje te dagen bij Francis en toen we bij de wei waren en er een paard uit de trailer kwam viel het kwartje. Voor Francis haar doen werd ze erg stil en het enigste wat eruit kwam was: "jullie zijn helemaal gek". Het klikte meteen tussen die twee en met rijden gaat het nu ook erg goed. Ze is aan haar eerste stage begonnen (Reijerbos in Ridderkerk) en krijgt ook elke dag les met Sil. Nog even en we zien haar op t.v. naast Anky van Grunsven op internationaal niveau.

Pa nog heel erg bedankt, Francis en Sil veel geluk een heel veel succes.

Groetjes Liliane, Cleo en Izzy

Geet en Alie
nog vele gelukkige
jaren toegewenst
met jullie kinderen
en kleine kinderen
en Jannie.

Jan
en Triens

Dick en Bep
Cees - Fopie

Hartelijk gefeliciteerd
en
veel geluk gewenst

Rens en.

Wij wensen jullie
nog vele gelukkige jaren
Dick, met a. ashwin.
Daag en tot ziens

GER
TOCH JE BENT EN BLYFT
WILLEMSTEIN.
Willems

Aard
marjole
Silleen
Chris
Ise
mabbys

Geet en Alie
Warte en veel
geluk, liefde en gezondheid
voor de toekomst.
Spanie en kinderen.

FFG
VEEL GELUK EN
GEZONDHEID.
JAAP & RIA.

Ook namens kinderen
heel veel gezondheid
en veel geluk met kinder,
en je schatten van
kleinkinderen.

Francine

Hallo Allemaal!

Sinds 1 september ben ik vier dagen aan het werk in een kapsalon als leerlingkapper, en hoe kan het dan ook anders dat deze kapsalon F+T heet. (wel bekend bij onze familie) Daarbij ga ik dan één dag in de week naar school, ja, jullie lezen het goed, ik ben dus weer terug de schoolbanken in. Je bent immers nooit te oud om te leren, kijk maar naar mijn moeder, die alweer zo'n acht jaar op school zit, wie doet dat even na?

Maar om weer bij mij terug te komen, ik ben dus aan de kappersopleiding begonnen die ongeveer twee jaar duurt. Je mag bij deze opleiding in je eigen tempo werken dus hoe sneller je alles leert en onder de duim hebt, hoe eerder je van school bent. en het meeste moet je toch in een kapsalon leren, vandaar het 'werken en leren'.

Ik ben dus nu sinds vijf weken hiermee aan het werk en ik moet zeggen, het was de eerste week wel even omschakelen, hoor. Ik was als telefoniste/receptioniste natuurlijk gewend om heel de dag zittend werk te doen, en dit is heel de dag staan, maar nu valt het wel mee. Voor het oefenen heb ik natuurlijk een nephoofd met haar, en ik moet zeggen, mijn klant is wel altijd op tijd, hoeft geen koffie en zeurt nooit. Bryan noemt haar mijn 'poppie'.

Verder is het leuk werken met tante Francien, Tanja en Judith, ik vind het een leuk clubje zo. Tanja geeft mij de meeste begeleiding, dit ook omdat tante Francien links is en dus sommige dingen dan anders doet. Deze begeleiding heb je hard nodig als je deze opleiding doet, want je kan wel werken en leren, maar als je geen begeleiding hebt schiet het ook niet op en kun je dus net zo goed weer vijf dagen terug naar school.

In mijn klas zitten allemaal meiden en één jongen die allemaal net van een vooropleiding komen en dus allemaal veel jonger zijn dan ik, de jongste is 15 jaar en de oudste is 18 jaar en dan kom ik met mijn 22 jaar. Het verschil is dus 7 jaar met de jongste, maar ja dat maakt niet uit. Ik ben blij dat ik deze mogelijkheid heb gekregen van tante Francien en Tanja en ik hoop dat ik aan alle verwachtingen kan voldoen. Bedankt bijdeze!

Liefs,

Wilma!

Back to school

Je zal d'r maar voor kiezen, terug naar school. Nou ik heb die keuzen dus gemaakt en weet je wat? Het is eigenlijk zo gek nog niet!

Zoals sommige van jullie wel weten ben ik tegenwoordig in dienst bij een gecombineerd verpleeghuis in Hellevoetsluis. (psychosomatiek voor oudere en jongere). Deze instelling deed mij het aanbod om voor 7 maanden terug naar school te gaan en mijn diploma te halen voor VIG'er (Verzorgende Individuele Gezondheidszorg). Met dit diploma kan ik werkelijk alle kanten op. Ik kan bijvoorbeeld in een verpleeg tehuis werken, thuiszorg, de zwakzinnige zorg en de kraam zorg. Door dat ik al een MBO diploma heb als activiteiten begeleider maakt dit het voor een instelling wel erg aantrekkelijk, iedereen moet namelijk wel eens een zetje in zijn rug krijgen om iets te gaan ondernemen en actief deel te nemen in de maatschappij maar ook steeds meer mensen krijgen juist door de maatschappij behoefte aan hulp en advies.. Op school leer ik nu alles over gezonde voeding, slaap waak ritmes, lichaamsverzorging, geestelijke verzorgen, verschillende ziekte beelden en de daarbij behorende medicijnen en injecties. Deze lesstof heb ik ook al op mijn vorige opleiding gehad dus ik heb een sprongetje voor op de rest van onze groep, natuurlijk leer ik er nu wel een hoop bij, dit is allemaal net iets uitgebreider. In totaal duurt de hele opleiding 3 jaar, waarvan 7 maanden op school en de rest in de praktijk, door het doen leer je zoveel meer dan uit zo'n suf boek!

Ik ben elke dag lekker vroeg uit (op z'n laats om 16.30) tijdens mijn werk bij Tor Line was ik vaak pas om 8 uur thuis dus dit is echt heerlijk. De school is in Spijkenisse en daar ga ik met de bus heen behalve als Erik in het buitenland zit en ik de auto voor de deur heb staan. Het verpleeghuis is aan het einde van onze straat en ik kan dus bij wijze van spreken zo van uit m'n bed naar m'n werk rollen.

Op school draaid alles om samenwerking, dit is voor sommige uit onze groep nogal eens een probleem. Samenwerken is niet alleen samen aan een opdracht werken maar ook praten met elkaar, elkaar de ruimte gunnen en elkaar respecteren. Ik kom er steeds weer achter dat er heel veel mensen geen rekening met elkaar houden, op school, maar ook gewoon in het dagelijks leven. Eigenlijk is dit wel heel erg jammer, op school worden die meiden wel bij gestuurd en leren ze het als nog anders kom je gewoon niet door de opleiding heen maar er zijn ook mensen die het waarschijnlijk wel nooit leren. Dit is voor mij wel een van de moeilijke dingen van het naar school gaan, we leren op school wat wel en wat niet belangrijk is in een situatie. Op school kom ik er prima uit, alleen nu denk ik bij alles wat ik zie en hoor na en kan ik mij verschrikkelijk ergeren aan personen, dan denk ik wat is er nu eigenlijk belangrijker?????

Voor mij is het belangrijk dat Erik en ik gelukkig zijn en dat ik deze opleiding afmaak en er weer eens een diploma bij heb en wat voor een ander belangrijk is moet ie zelf maak uit maken! Toch?

Ps. Nog bedankt voor de kaarten die Erik en ik hebben gekregen, hartstikke leuk!

Groetjes
Corry

geven

" Voor Opa en Oma "

Van harte Gefeliciteerd met
jullie 40 jarig huweljk.

Veel lief

Geeda.

Een plotselinge verre reis.

樓

Eind mei komt mij ter oren dat het bedrijf hopeloos op zoek is naar iemand die onder stress en erbarmelijke omstandigheden kan werken.

Op dat moment dacht ik het is nu of nooit.

Nu kan ik mijn bedrijf een goede dienst bewijzen zodat ik na terugkomst wellicht wat makkelijker met de directeur kan onderhandelen om een dag per week naar school te gaan. (brandweer academie)

Dus eind mei geregeld dat ik op 06-juni naar China zou gaan om daar ongeveer 6, a 8 weken te gaan werken.

Noch nooit in een vliegtuig gezeten, en dan direct een grote vlucht van 13 uur.

Vrijdag 6 juni 1997.

Ashwin thuis gehouden van school want hij ging mee zijn vader naar Schiphol brengen.

Meta, Ashwin en schoonmoeder mee in de auto naar het vliegveld.

Na wat gezien loop ik dan uiteindelijk met twee collega's in de vertrek hal voor mijn eerste vlucht. Ik vindt het reuze spannend maar ook wel een beetje eng, om aan een totaal onbekend avontuur te beginnen. De project leider geeft nauwelijks informatie over de reis en het verblijf en werk in China.

Om 12.00 uur vertrekt het vliegtuig van Amsterdam naar Zurich. Ik zit bij het raam achter de vleugel.

Het is helder weer dus ik heb een duidelijk zicht.

Het opstijgen geeft enige kriebeling in de buik maar het maakte wel een mooie en goede indruk.

Eenmaal op hoogte vond ik het eigenlijk wel meevallen voor het eerst in een vliegtuig.

Maar toen wij gingen landen in Zurich kreeg ik last van mijn oren maar na een uurtje was dat weer over.

Om 13.00 uur stonden wij weer aan de grond.

Om 14.30 zijn wij weer opgestegen om de reis te vervolgen, de volgende stop is Bangkok in Thailand.

Nu zal de vlucht duren tot 01.30 uur dus een lange zit.

Hopelijk kan ik in de komende 11 uren een beetje slapen en misschien noch wat zien waar wij overheen vliegen.

鴻

Zolang het licht is heb ik een uitstekend uitzicht naar beneden het is helder zodat ik mij goed kan oriënteren waar wij over vliegen.

We gaan via de noord zijde van de Alpen over Turkije dan zie ik hele stukken woestijn.

Nu is het donker maar zelfs in het donker kan ik noch onderscheid zien van zee en land.

Als het licht wordt vliegen wij boven zee en langzaam aan zie ik land moerrassen rivieren die naar de zee stromen, nu zijn we boven Thailand.

Om 01.30 uur landen wij in Bangkok de klok 5 uur vooruit zetten dus het is 06.30 uur.

Bij het uitstappen loop je werkelijk tegen een muur van vochtige tropische warmte aan.

Toen met de taxi door de stad naar het hotel.

De vrouw van Theo mijn chef die was daar al.

En stond ons op te wachten. Zij logeerde daar al bij haar familie. Die dag en avond kregen wij een uitgebreide rondleiding door de stad.

Maar pas op als even met je collega naar buiten loopt. Beide voor de eerste keer ver van huis lekker een sigaret rokend wat rond lopen .Ik gooide mijn peuk in een plas in de goot.

Foutje: direkt politie op mijn nek koste 35 gulden.

Op zondag morgen 06.00 uur opstaan om 08.30 uur in de taxi naar het vliegveld. Om 10.30 uur opgestegen naar Hongkong geland om 13.30 uur.

Hongkong is een gigantische grote stad het staat er vol met wolkenkrabbers.

Na vele kopjes koffie en wat pilsjes gaan wij om 19.20 uur opstijgen naar Nanjing.

Daar komen wij 21.30 uur aan het is een heel oud en smerig vliegveld wij moesten haast vechten om een bagage wagen te bemachtigen.

Na een lange en vermoeiende reis eindelijk op de eind bestemming.

Lekker slapen en morgen de eerste werkdag op Hue Fay een beeldbuizen fabriek die 50% van PHILIPS is.

Op het werk is het een gigantische rotzooi overal licht puin vuil en modder.

De plaats waar ik moet werken is een grote vieze donkere hal waar wij ons behelpen met wat bouwlampen.

Er loopt ontzettend veel lokaal personeel.

Veelal jonge mensen, mannen en vrouwen.

金 碗 樓

Wat zij doen is voor iedereen een raadsel veel mensen op één hoop maar weinig productieve arbeid.
Het is erg warm ongeveer 40 graden.
Weinig toiletten dus je kunt wel raden waar de meeste Chinezen het dan wel doen. Bijna naast je werkbank.
Het waren vermoeiende dagen maar s avonds na dat je in bad was geweest Voelde ik mij de prins van China en werd op mijn wenken bediend door jonge dames.
Je mocht zelf eten maar de rest werd gedaan.
Na ieder slokje bier werd het glas weer gevuld tot de kan leeg was. Ditzelfde gebeurde ook met de koffie.
Ging je naar het toilet dan werd je door een jongen begeleid naar de pisbak hij begeleide je naar de wasbak gaf je zeep opende de kraan en gaf je een handdoek en stofte je schoenen.
Als wij zondags gingen wandelen wilden vele mensen met ons op de foto. Blanke mensen zijn een toeristische atraktie. Dan vertellen tegen hun kennissen dat zij blanke kennissen hebben en maken daar een indrukwekkend verhaal over.
Na precies 7 weken kwam ik weer op Schiphol aan en kon eigenlijk de grond wel kussen.
Er is veel armoede en ellende daar. Het land is noch erg Communistisch ingesteld.
Ik heb ongeveer 60 foto's gemaakt in de weinige vrije tijd die wij alleen op zondag hadden.
Wil je ze zien laat het even weten.
Het was een hele ervaring in een vreemde cultuur te werken en te wonen.

Dick van Santen

運

"GOOD LUCK"

鴻運樓

GEEF DE PEN EENS DOOR

Eerst de redactie, hadden we gezegd. Oké, ik (Ineke) ben dus gelijk de pineut. Alsof ik nog niet genoeg in de krant zet. Maar om jullie even over de streep te trekken hier gaan we dan.....

Ik heb er wel even over nagedacht wat ik moest schrijven. Omdat er velen onder jullie zijn die ik niet zo veel zie heb ik besloten om maar eens verslag te doen van het reilen en zeilen van ons gezin.

Zoals jullie weten zijn wij 2 jaar geleden verhuisd naar Waddinxveen, een leuk dorp, je zou het met Barendrecht kunnen vergelijken. We wonen hier in een oude boerderij met wat grond erom heen waar onze veestapel staat. Jawel, je moet je aanpassen aan je omgeving, al onze burens hebben boerenbedrijven. Natuurlijk heeft Ronald met zijn bedrijf ook heel wat van die grond in beslag genomen. Voor Robbert en Astrid is het, denken wij, leuk om hier op te groeien, zo midden in de natuur. Ze doen inmiddels niets liever dan buiten spelen, werken zoals Robbert dat noemt, en de beesten voeren.

2 dagen in de week werk ik bij Ronald op kantoor, voor Robbert en Astrid hebben we dan oppas. Mijn moeder en schoonmoeder en een tante van mijn moederskant wisselen elkaar af en dat gaat heel goed.

Ronald heeft het druk met het hoveniersbedrijf en ook daarom is het leuk dat we werken en wonen hier onder 1 dak kunnen combineren. Als hij hier aan het werk is, tuinen ontwerpen, van alles en nog wat op maat maken, is hij toch half een beetje thuis. Vorig jaar heeft hij ook een kwekerij opgezet, zodoende groeit er en bloeit er hier van alles.

Robbert en Astrid zijn inmiddels echt onafscheidelijk. Robbert altijd wat voorzichtiger, Astrid wat brutaler maar dan weer een kop kleiner, soms hebben wij het idee dat "Schatjes" hier opgenomen is.

Natuurlijk komen wij nog veel aan de andere kant van de Brienenoordbrug, sommige van onze vrienden denken dat bij de brug de wereld op houdt, maar echt dat valt wel mee. Op bezoek bij mijn ouders, broer of zus of bij vrienden. Binnenkort wordt, als alles goed gaat, er een nieuw gezinslid verwelkomd bij Wim en Debby. Daar kijken we wel met spanning naar uit.

Over mezelf weet ik nooit zoveel te vertellen. Naast mijn werk, kinderen en de huishouding blijft er niet altijd al teveel tijd over. Het een en ander voor het Filisteintje en 1 keer in de week probeer ik mijn creatieve kanten te ontdekken op een cursus boetseren en beeldhouwen. Die creatieve kanten zitten nogal diep weggestopt blijkbaar, ik had een hele mooie boom gemaakt en de leraar zag er een gezicht in. Nog even oefenen maar.

Het wordt tijd om de pen door te geven en dat gaat ook gebeuren, de pen is voor Sjanie, veel succes.

Ineke.

OPROEP VOOR DE KERSTGROET

dit is natuurlijk maar een voorbeeldje.

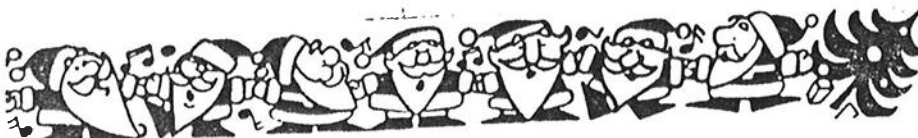
Al meerdere malen is vanaf deze plek het plan geopperd om binnen de familie nu eens niet op de gebruikelijke manier kerstgroeten te versturen. Als alle leden van de familie nu een 1 leuk kaartje, tekst, tekening of wat dan ook, versturen, langsbrengen of faxen plaatsen wij deze kaartjes in de volgende krant. Voor de sceptici, het is goedkoper, sneller en vele malen gezelliger.

Uiterlijk 1 december inleveren.....bij Francine.....

NIET VERGETEN, GEWOON DOEN!!!!

NIET VERGETEN, GEWOON DOEN!!!!

NIET VERGETEN, GEWOON DOEN!!!!

Beste Filisteintjes,

Zoals je al hebt kunnen lezen, hier een verslag van Steve z'n "ongelukje".

Op dinsdag 9 september ging Steve op een nieuw project even wat details bekijken, (bij dit project speelde m'n moeder nota bene tussen persoon, bedankt ma !!)

Je weet hoe dat gaat, 's morgens vroeg is alles een beetje vochtig dus ook het steiger was vochtig en glad. En ja hoor, Steve gleed er af.

Het was een hoogte van +/- 3.5 meter en nou blijkt het zo te zijn dat als je dan recht op je hielen neer komt deze hier niet tegen kunnen (???)

Steve is direct in het Ziekenhuis foto's wezen maken van allebei zijn voeten, en ja hoor de arts had het snel gevonden, een schitterende ster in z'n rechter hiel bot.

Hij kreeg er eerst een spalk omheen die na een week vervangen moest worden door gips. Zes weken niet belasten.

's Avonds was de pijn niet te houden (aan beide voeten) dus wij naar de EHBO om te laten bekijken of de spalk niet te strak zou zitten of zo en natuurlijk nogmaals naar de linker voet te laten kijken.

De arts daar vond het niet opmerkelijk dat Steve pijn had (schijnt heel normaal te zijn) de spalk mocht hij wel iets oprekken zodat het minder zou klemmen bij z'n tenen en wat betreft de linker voet, gekneusd, drie dagen niet op staan en een druk verband erom, dan zal dat een stuk beter gaan (kruipend ?!?!)

Eenmaal thuisgekomen bedacht Steve dat hij nog minder last van z'n tenen zou hebben als daar geen gips zou zitten (!) dus met een schaar werd de spalk al snel geminimaliseerd tot de gebroken hiel, dat zat een stuk beter.

Na drie dagen kruipen en schuifelen probeerde Steve toch te gaan lopen, maar de pijn was nog niet minder en er was een complete landkaart aan blauwe plekken onder z'n voet.

Een week na het ongeluk moest Steve terug naar het ziekenhuis om de spalk door gips te laten vervangen, ook maar even vragen of ze toch nog eens naar die linker voet wilde kijken.

De arts ging uitgebreid alle foto's bekijken (die al gemaakt waren tijdens het eerste bezoek) maar hij snapte het niet..... U heeft toch al gips om die voet !?!

Zijn ze die arts op school helemaal vergeten te leren wat het verschil tussen links en rechts is (hebben wij dat !?!)

Toen we dat in het kort even hadden doorgenomen snapte hij het, o ja, eens even zien.....rechter voet, combinatie: breuk.....Gips, dat klopt.

linker voet , combinatie: breuk.....GEEN GIPS !!

Ja hoor ook Steve z'n linker hiel was gebroken, in eerste instantie had geen arts dat gezien omdat ze dachten dat ze alle schade gevonden hadden bij die rechter hiel.

Een "vreemd soort" gips moest daar de oplossing zijn, wel na twee weken laten vervangen dit spul is namelijk niet zo stevig als echt gips.

Twee weken vond Steve een beetje lang voor een gebroken hiel, na +/- 1 week wilde hij het liever zonder " gips " proberen, en gelukkig met succes, het ging al veel beter met die voet, echter maakte dat Steve zo optimistisch dat hij dacht dat die rechter voet dan ook al wel genezen zou zijn, maar van dat idee heeft de arts Steve snel genezen.

Helaas nog even verder met gips.

(Ik vraag me af wie de volgende " Gipsy " zal zijn, ik hoop dat het dan op een ander adres is !!!)

Corina, Steve, Francis en Jo-an de Wolff

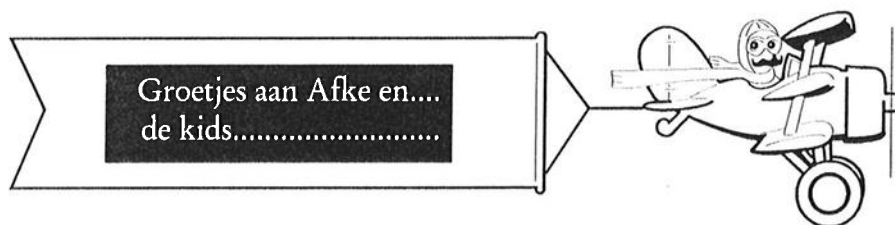
EEN VERSLAG UIT R.S.A.

Beste familie,

Allereerst wil ik even iedereen bedanken die meewerkt aan de familiekrant. Je moet er toch maar zin in hebben om elke keer maar weer dat werk te verzetten terwijl je eigenlijk weet dat je haast nooit of althans weinig copy krijgt opgestuurd. Ik maak mijzelf daar ook schuldig aan. Het is niet altijd onwil, denk ik, maar meer gemakzucht. Oké, genoeg slap geluld, tijd voor een beetje R.S.A. oftewel Republiek of South Africa.

We hoorden in januari van dit jaar toen we in Noorwegen zaten dat er een trip gepland was voor het verkenningspeleton naar Zuid Afrika. Iedereen was natuurlijk laaiend enthousiast want het was de eerste keer dat het Korps daar naar toe zou gaan en wij waren de gelukkigen, het enige nadeel was dat het in onze zomervakantie zou zijn en dat is precies in de periode dat de kinderen ook vakantie hebben dus dat was wederom een mooie gelegenheid voor Afke om eens lekker samen iets met de kinderen te doen, ze doet namelijk niets anders, dus Afke bedankt, het was weer een mooie trip.

Na de verschillende injecties en wat malaria pillen geslikt te hebben was het dus zover. 9 juli op naar Zuid Afrika, vanaf Schiphol naar Frankfurt en vanaf Frankfurt naar Johannesburg, alles bij elkaar een uurtje of twaalf vliegen, iets verder als Curaçao dus. Tijdverschil is er niet dus dat is wel lekker. We wisten al dat het winter in Afrika zou zijn als we daar aankwamen maar de winter in Afrika is dus niet zo als in ons kleine kikkerlandje, afhankelijk waar je zit, is het gewoon lekker aangenaam, gedurende de dag is het ongeveer 16 graden en tijdens de nacht kan het er dan wat vriezen maar toen wij terug kwamen in Holland, 16 augustus, was het daar al rond de 24 graden overdag en tijdens de nacht rond de 14 graden, dus daar is niets mis mee en inmiddels is het daar nu lente. Tijdens de zomer kan het toch al gauw 40 a 45 graden worden. Dat is wel lekker. Vanaf J.H.B. (Johannesburg) zijn we met de bus naar Pretoria gegaan, de residentie van onze vriend Nelson Mandela, het is inderdaad een aardig optrekje waar hij vertoeft. Na een dag in Pretoria zijn we met een c-130, een militair transport vliegtuig naar Phalaborwa gevlogen. Een vlucht van iets meer dan een uur.

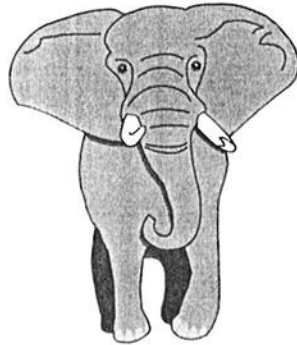
In dit plaatsje is ook de poort van het Kruger National Park.. We zijn daar aangekomen op de Militaire basis Hoedspruit om van daaruit direct een survival training te gaan doen van 8 dagen, dus op die basis snel omkleden van burger naar militair een aan het werk. We zijn vanaf de basis vertrokken met een bus naar de Savong Area, dat is een gebied wat naast het Kruger National Park ligt, echt een schitteren gebied. Daar aangekomen kregen we allemaal een plaats aangewezen waar we konden gaan

EEN VERSLAG UIT R.S.A.

snurken, dus dat was wel aardig, we waren al een paar uurtjes bezig, zeilte spannen en snurken maar. De eerste nacht altijd even wennen aan de andere geluiden want het is toch weer anders als Schotland, Noorwegen of noem maar op.

Dat bleek wel toen we wakker werden naast een meertje waar toch wel wat leuke beestjes inzaten, zoals krokodillen, nijlpaarden en andere dierentuinbeesten.

Alleen zit er daar dus geen hek voor, het is weer eens wat anders, Volgens onze instructeurs kon dat geen kwaad als je maar normaal doet. Dat was dus duidelijk. Wat we daar in dat gebied gezien hebben is zebra, olifant, giraffe, buffels, alle soorten apen, impala, waterbok, nijlpaarden, krokodillen, leeuwen hebben we alleen gehoord, dus dat is wel jammer.

Voor de rest hebben we nog een impala geschoten en jawel, ook opgegeten, en dat is dus niet zielig, want er zijn er meer dan genoeg. Er zijn per jaar 600 olifanten die afgeschoten moeten worden anders maken ze alles kapot en kunnen er geen andere dieren meer leven.

De werkzaamheden die je tijdens de dag deed waren onder andere spoorzoeken, wat inhoudt dat je leert om een spoor te lezen en te herkennen, wat voor beest is het, welke richting gaat hij op, hoeveel zijn het er en hoe oud is het spoor. De eerste 5 dagen werd er dus totaal niet gegeten, op zich geen probleem, want je kunt iets van 40 dagen zonder eten en maar 6 zonder water, de werkzaamheden die je dan tijdens de dag doet zijn ook niet bijster zwaar want je bent tenslotte aan het overleven, ook leer je strikken zetten om wat wild te vangen.

De verdere dingen die behandeld werden waren zelf touw maken van een bepaalde plant, vuur maken met stokjes zoals je op films ziet en het leuke is dat het nog werkt ook. Impala slachten en bereiden, water winnen en nog wat andere militaire dingen.

Kortom, een leuk programma, na acht dagen zijn we via de kazerne van onze gastheren, waar we een lekkere bbq aangeboden kregen en wat alcoholische versnaperingen, richting de nieuwe lokatie gegaan de Lohatla heet, dat is in midden Noord Afrika tegen de grens van Botswana aan. Na een vliegreis van ongeveer 2 uur kwamen we op een klein vliegveldje aan, genaamd Sishen, vandaar zijn we met de bus naar een militair kamp van de landmacht gegaan op ongeveer een uur rijden van het vliegveld.

EEN VERSLAG UIT R.S.A.

Dat is een plaats in de middel of know where , er was wel een soort dorp in de omgeving, genaamd Postmasburg, waar eigenlijk ook niets is, de dichtstbijzijnde stad is Kimberley, op twee en een half uur rijden, we zijn er wel een dag geweest want je moet tenslotte wel zoveel mogelijk zien als je er toch bent.

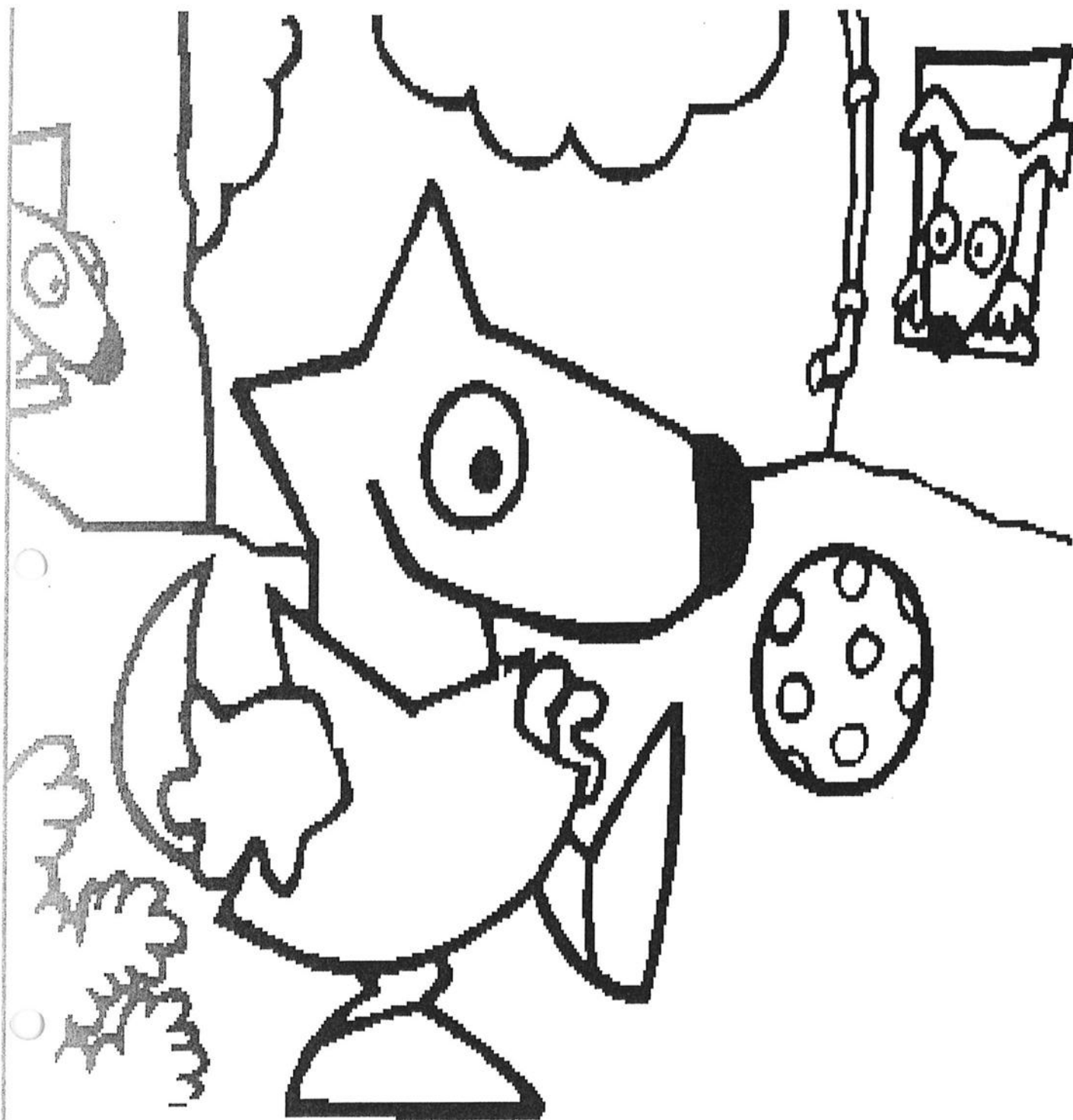
Het oefenprogramma begon na drie dagen, dus nog even een paar dagen vrij alvorens we weer wat gingen doen, over dat oefenprogramma is echt niet veel te vertellen omdat dat alleen militaire dingen zijn, het enige verschil met ons is dat de Zuidafrikanen heel veel materiaal hebben en andere procedures hebben als wij. Mijn eenheid bestaat uit groepjes van vier mensen, dus gericht op verkennen en saboteren in vijandelijk gebied, ook wel in- en exfiltreren genoemd. Toen het oefenprogramma erop zat na vier en een halve week zijn we via Pretoria twee dagen, wat trouwens een leuke maar criminele stad is, naar Johannesburg gegaan om daar vandaan richting Schiphol te gaan met een tussenlanding in Frankfurt. Kortom, het einde van een leuke trip Zuid Afrika. En het is natuurlijk ook leuk in thuis te wezen maar dat zal niet echt lang zijn want dan gaan we weer naar Wales om daarna naar Duitsland te vertrekken en waarschijnlijk daarna naar Schotland. In december ga ik dan voor veertien dagen naar Litouwen om te kijken hoe het daar is, met Kerst en Oud en Nieuw thuis om daarna voor een periode van ongeveer zes maanden daar weer heen te gaan als een soort adviseur/instructeur. Dus voorlopig werk aan de winkel.

Zo, als het goed is zijn jullie weer een klein beetje op de hoogte, het allerbeste gewenst namens het noordelijk gedeelte van de familie en succes met de familiekrant.

Groetjes,
Siem, Afke, John en Mark.

ILLUSTRATIE WALT DISNEY

KLEURPLAAT VOOR DE KLEINTJES
ALS PAPA OF MAMA DE KLEURPLAAT
DAARNA INSTUURT OF AFGEEFT
WORDT DE MOOISTE
IN DE VOLGENDE UITGAVE
GEPLAATST.

